

Y viva España!

TARINAN TAKANA

Torremolinoksen matkalla mukana oli kahdeksan pariskuntaa: **Aino ja Jouni Huuki, Liisa ja Veli-Matti Jääskeläinen, Saara ja Juhani Lamponen, Rauni Nuutinen ja Seppo Tervonen, Marjatta ja Urpo Kortela, Kaija ja Reino Haverinen, Katri ja Raimo Juntunen sekä Salme ja Kosti Tanninen.** Matkalaisten kokemuksia kokosivat Osmyn Lähelläsi-hankkeen vetäjät **Maaret Meriläinen ja Minna Kangas,** jotka olivat matkalla pariskuntien kanssa.

Ulkomaille suuntautuvat matkat ovat usein ensimmäisiä luopumisen kohteita, kun muistisairaus muuttaa koko perheen arkea. Niin ei kuitenkaan aina tarvitse tapahtua.

Ulkomaan ryhmämatkaa toivottiin pitkään Oulun Seudun Muistiyhdistyksessä. Lähelläsi-hankkeen työntekijät **Maaret Meriläinen** ja **Minna Kangas** kartoittivat matkatarjoukset. Lähtijät löytyivät heti.

Jotta matkasta tulisi mahdollisimman paljon matkalaisten näköinen, perustettiin Matkaklubi, joka kokoontui kaksi kertaa ennen reissua. Matkaklubin tarkoituksena oli, että matkalle lähtevät pariskunnat tutustuisivat etukäteen toisiinsa. Yhdessä käytiin myös läpi muun muassa turvallisuuteen liittyviä seikkoja.

Yhtä perhettä jo koneessa

Kaikilla oli kokemusta matkustamisesta, mutta muistisairaus oli aiheuttanut paris-

kunnille epävarmuutta ja arkuutta lähtä matkalle ilman apua. Matkaa odotettiin innostuneina, mutta myös jännittyneinä.

Matkaklubi teki reissusta erilaisen kuin tavalliset seuramatkat. Matkalaiset olivat kuin yhtä perhettä jo ennen kuin lentokone Oulun kentältä nousi keväällä kohti Torremolinosta.

– Jännitti etukäteen. Mietin jopa matkan perumista, mutta sitten kaikki meni kin mahtavasti. Kannatti lähtä. Tämä voi olla viimeinen yhteinen matkamme, yksi matkaajista puki pariskunnan kokemuksen sanoiksi.

Aina tiesi, keneltä saa apua

Matkalaisista oli helpottavaa, että muistiyhdistyksen työntekijät olivat mukana matkalla. Aina tiesi, keneen voi olla yhteydessä.

Apua tarvittiinkin, sillä jo alkupäivinä iski mahatauti, joka eteni junan lailla matkalaisesta toiseen. Yllättävän vastoinkäymisen tullessa Matkaklubin

*Yhteiseen
ulkomaanreissuun
keksittiin
Oulun Seudun
Muistiyhdistyksessä
loistava idea: jotta
Espanjan-matka
olisi matkalaisten
näköinen, perustettiin
porukalla Matkaklubi.*

TEKSTI **Maaret Meriläinen ja Minna Kangas**

KUVAT **Maaret Meriläinen ja Minna Kangas**

merkitys korostui entisestään. Porukka tunsu toisensa ja he pystyivät auttamaan oikealla tavalla ja pitämään huolta toisistaan. Oli onni, että huoneet oli järjestetty hotellissa samalta käytävältä.

Joka päivälle oli mietitty yhteinen tutustumiskohde. Päiväretkiä tehtiin kuuluisalle näköalapaikalle, Euroopan parvekkeelle Nerjan kaupunkiin, tip-pukiviluoliin ja Andalusiin kauneim-maksi kyläksi valittuun Frigilianaan. Torremolinoksessa tutustuttiin muun muassa kasvitieteelliseen puutarhaan, keskustan kauppakujan ja markkinoi-hin. Yksi huippujutuista oli meressä uiminen, vaikkei sään puolesta voinut-kaan puhua helteistä.

Monien mielestä oli hyvä asia, että Torremolinos oli rauhallinen paikka, kun taas osa kaipasi enemmän nähtä-vää ja koettavaa. Kaikkien mielestä oli tärkeää, ettei matkalla pidetty liian kii-rettä. Jäi aikaa olla vain. Yhteisten sov-itujen tapaamisten lisäksi oli hauska tör-mätä sattumalta siellä täällä. Joka iltä myös syötiin yhteinen illallinen.

Virkeä olo reissun jälkeen

Kotiinpaluun jälkeen Matkaklubi kokoontui vielä kerran. Yhdessä kat-

sottiin valokuvia ja muisteltiin reissua. Moni oli yllätynyt siitä, miten virkeä olo oli ollut reissun jälkeen. Arkeen oli päässyt kiinni ja sellainen tavalli-nen matkauupumus oli puuttunut.

Yhdessä päädyttiin siihen, että pal-jon vaikutti varmasti se, ettei käytän-nön järjestelyistä tarvinnut itse huo-lehtia. Muistiyhdistyksen työntekijät hoitivat ne. Sai olla turvallisin mie-lin. Ihanaa matkalla oli tutustua myös uusiin ihmisiin paremmin. Kahdestaan reissussa olisi ollut erilaista.

– Tasa-arvoinen porukka. Painitaan kaikki samassa sarjassa, kuvasi yksi matkantekijöistä.

Kehitettävääkin jäi. Monien mielestä pienempi hotelli olisi ollut parempi. Kylpyammeet huoneissa olivat han-kalat, ja lentokentällä opas jätti kuin nallit kalliolle sääntäessään tiskille. Lentokoneessa jouduttiin sumplimaan paikkoja, sillä pariskunnat oli ripoteltu sinne tänne.

Silti oululaiset voivat yhdessä todeta: voi kun pääsisi uudelleen! 🔄

